

Ivan Vrljić je rođen u Mostaru 1989. godine. Diplomirao je smjer povijest umjetnosti i filozofiju pri Filozofskom fakultetu u Mostaru. Radi kao profesor u Gimnaziji fra Grge Martića i ostalim školama. Kolumnist je na više mostarskih portala. Piše književne kritike, recenzije, osvrtne s područja umjetnosti.

Nagrađivan je autor a pjesme su mu prevedene na slovenski i engleski jezik. Jedan je od ponajboljih mladih aforističara regije a sudjelovao je na mnogobrojnim književnim manifestacijama diljem BiH i Republike Hrvatske.

Svoj prvijenac zbirku poezije Putnik u vremenu objavio je u nakladi Društva hrvatskih književnika Herceg-Bosne.

KULA OD KARATA ZLATA

Ivan Vrljić

KULA od KARATA ZLATA

Ivan Vrljić

HRVATSKO KULTURNO DRUŠTVO
NAPREDAK
GLAVNA PODRUŽNICA MOSTAR

SUTON
grafička industrija

Ivan Vrljić
KULA OD KARATA ZLATA

Nakladnik

HKD Napredak Glavna podružnica Mostar

Za nakladnika

Marko Romić

Urednik, lektori i redaktori

Mladen Vuković

Monika Zadro

Recenzija

Ljubica Ivančić

Crteži

Višeslav Lučić

Računalna priprema i tisak

Suton d.o.o.

Za tiskaru

Tihomir Kujundžić

Naklada

200

Naslovnica

Višeslav Lučić

Ivan Vrljić

CIP – Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i univerzitetska biblioteka
Bosne i Hercegovine, Sarajevo

821.163.4(497.6)-84

821.163.42(497.6)-84

VRLJIĆ, Ivan

Kula od karata zlata : zbirka aforizama / Ivan Vrljić ;
[crteži Višeslav Lučić]. – Mostar : HKD Napredak, 2021. –
35 str. : ilustr. ; 20 cm

Bilješka o piscu: str. 34-35.

ISBN 978-9958-841-19-4

COBISS.BH-ID 44460806

ISBN 978-9958-841-19-4

Ivan Vrljić

Kula od karata zlata

Zbirka aforizama

Mostar, 2021.

Što je što?

Recenzija – Kula od karata zlata	7
O politici da ti pojem	9
Ergo ego	11
Čovjek zvuči čovječno	14
Listine istine	19
Ovca novca nema	23
Ljubavni ci(nizmi)	26
Vjera u svetu sumnju	30
Smrtno bolne ure	32
Bilješka o piscu	34

Recenzija:

Kula od karata zlata

Svrha aforizama dobro je poznata; svakodnevno korištenje kratkih, duhovitih i jednostavnih misli s pomalo paradoksalnim značenjem. Kula koju imamo u rukama sažidana je baš od takvih misli, rečenica i tvrdnji. Bit je aforizama kao književne vrste fleksibilnost i individualnost samog izričaja. Svaka je tvrdnja baš takva – jedinstvena i originalna. Zbog takvih obilježja, a s obzirom na svakodnevnu komunikaciju, koriste se svakodnevne teme i situacije, posebno one aktualne; ljubav, politika, život, ismijavanje ljudskog karaktera i ukazivanje na društvene probleme. Takve su teme dovele *Kulu od karata* do njezina vrha. Cjeloživotno razmišljanje i postojanje inspiriraju. U ovoj knjizi čitamo kratku životnu filozofiju, aforizme kakve smo zbilja rijetko mogli čuti. Svevremenski su i sveaktualni. Autor se potrudio biti inovativan i uspio je u svojoj namjeri.

Humor je također neizbježan u samome sadržaju. Ostati pozitivan jako je važno i vrijedno. Psihologija kaže da je bitno koristiti

i čitati duhovite sadržaje radi očuvanja samog zdravlja. *Kula od karata* nudi upravo to – opuštanje, zabavu, kratak, ali i jako jasan i zanimljiv sadržaj.

Cijeli život je utrka bez jasno definirane staze. Trkači smo mi sami, staza je sudbina. U ovome aforizmu leži cijela bit čovjekova postojanja, sve je objašnjeno. Sve što se događa pripada životu, sudbini i nikome drugom. Čovjek trči svojom stazom i na toj stazi spoznaje ljubav, bol, egoizam, Boga, istinu i nastoji shvatiti društvo.

Odgovore na takva pitanjima potražimo u *Kuli od karata*. Nasmijat ćemo se, oplemeniti, napuniti istinskim emocijama i motivirati za bolje i vedrije sutra.

Ljubica Ivančić

O politici da ti pojem

Dokaži da su političari u BiH primili mito i završit ćeš na aparatima za oživljavanje.

Političari prodaju dušu i Bogu i vragu. Razlog? Ne mogu sjediti dugo na jednoj stolici.

Politika ima dvije osnovne crte – okrutnost i dvoličnost. S prvom započinje, a s drugom završava radnju.

Kažu da je prošlo vrijeme komunizma od jučer.

U Bosni je kava sikteruša kada te komšija prevesla po džepu.

Za smeće je najbolje da se sortira po bosanskohercegovačkim pravilima.

Kažu da je koronavirus ušao u BiH i pobjegao glavom bez obzira.

Umiranje je u BiH znatno jeftinije. Razlog? Više se naroda pokapa u inozemstvu zbog odljeva mozгова.

Od korisnika proračuna najviše se bojim
korisnika čekića i srpa.

Koronavirus je donio nešto pozitivno.
Negativu!

Od korone se dobiva *besparitis* i samoizolacija
od posla.

Kada Vili Beroš kaže da trebamo samoizolaciju,
bježimo na otoke!

Ego ego

Egoizam ima dva podla lica – jedno je pretvaračko, a drugo je manira uspješnosti.

Čovjekov je istinski prijatelj jedino njegov ego – on ga čini jačim i boljim od svih bića, ali isto tako ga srozava na najniže grane ljudskog postojanja.

Osveta je hrana za neizlječivog bolesnika, a gorak lijek za egoista.

Poštenje je danas jedina osobina koja ima najveću moguću plaću, a da se ne može živjeti od nje.

Ženi je potrebna ljubav, mušarcu je potreban ego.

Koliko slatka i užasna može biti mržnja? Slatka za naš ego, a užasna jer uništava našu unutarnju ravnotežu.

Slijediti vlastiti put u životu i uspjeti znači znati odricati se nepotrebnih stvari oko sebe.

U nastojanju da druge ljude učinim boljim osobama, počet ću ponovno od sebe.

Ponos je ideal s najfinijim manirama početničke greške.

Sa svime mogu na kraj osim sa svojim egom. S njim definitivno idem na spoj.

Sličnost ljudi u stavovima i mišljenjima ne odražava njihovu bitnu tobožnju bliskost i ravnotežu. Upravo kod osoba koje gaje slične manire postoji minimalna doza netrpeljivosti.

Ponos je stvar preko koje prijedemo bezbroj puta – uzaludno.

U svijetu u kojem vlada tehnologija najveća komotnost je ne biti čovjek.

Kod ljudskog je karaktera jedina zanimljiva stvar to što se on rađa, ali ne i zadobiva.

Doživjeti poraz i nije toliko teško koliko je teško znati smoći snage ponovno ustati.

Koliko samo ima prozora s kojih ljudi gledaju na svijet spuštenog zastora.

Stvar je principa i čovjekove tvrdoglavosti.
Princip na kraju umire zajedno s tvrdoglavošću.

Naučio sam hodati slušajući lažljivca kako me
uporno uči trčati.

Čovjek zvučí čovječno

Čovjek je jedino biće koje se stalno vraća prošlosti, konstantno gubi korak sa sadašnjosti i nadasve brzo prokocka budućnost.

Čovjek bez cilja – konj bez ispaše.

Vanjština ne govori dovoljno o čovjeku, samo mu daje imidž koji s vremenom zastarjeva.

Unatoč svemu, čovjek nije postao čovjekom. Razlog leži u tome što nije htio služiti, nego isključivo gospodariti.

Čovjek modernog doba – biće bez osobnosti.

Kod događaja koji ne ovise toliko o čovjeku najbolje je ostati suzdržan.

Kao čovjek znao sam pogriješiti. Bolesnik sam postao tek ne opraštajući.

Najteži su čovjekovi koraci prvi i zadnji korak.

Mudar čovjek zna spoznati čovjeka, pametan i ne pokušava.

Prijateljstvo je lako dobiven plijen uslijed teške sezone lova.

Suvremena dijagnoza ljudi – depresija poštenja.

Između ambicija i pustih želja čovjek nastoji prevladati sebe i postati čarobnjak – i to mu u većini slučajeva ne uspijeva.

Nijednom nisam pogriješio kad sam čovjeku rekao: *Dosta!* Problem je jedino bio što to nisam mogao reći samome sebi.

Čovjek bez straha je brod bez kormilara. Uvijek je nasukan upravo nadomak kopna.

Čovjeku dajte krila i htjet će postati krokodil.

Udarite čovjeka po obrazu i on će vam uzvratiti ideologijom.

Do kraja izdrže uporan čovjek i deva sa štakama.

Tijelo je samo ovitak, um je bitan. Um je najveći agresor i istodobno najdjelotvornija supstancija čovjeka.

Samo more zaboravlja na tragove, čovjek nikada.

Tri su današnje čovjekove radnje: biti, imati i treća je zajedno bez skrupula to i postići.

Čovjek je jedino biće koje je svjesno vlastite gluposti. Ponekad!

Ljudski grijeh zove se šutnja i promašena rečenica: *To se nas ne tiče!* Takav nazor ne mijenja svijet i ne čini ga boljim za sve ljude.

Čuvajte se čovjeka koji tiho priča, a glavno kolo vodi. Taj je dobar sa svakim, a prijatelj nije ničiji.

Najgori je kolebljiv čovjek. On nikada ne dolazi do cilja, a uvijek kao razlog ima spremnu izliku.

Ljudi su poput izbora; puno obećavaju, malo realiziraju.

Jedini je pad čovjeka bio nedostatak njegove poniznosti.

Ljudski je ponos baterija s kratkim vijekom trajanja.

Ljudi su poput polovnog ogledala. Često zavaravaju izgledom.

Potpun čovjek ne voli polovična rješenja.

Kada čovjeka određuje pohlepa, obično strada čovječanstvo.

Tvrdoglava je čovjeka najteže naviknuti na upornost.

Zahvalnost je manira koju čovjek često zaboravlja samo u blagostanju.

Veličina čovjeka nije u nečemu što on posjeduje
niti koliko on nečega ima, veličina čovjeka
zasniva se na jakosti i snazi kad mu se nešto
najdraže otima ili oduzima.

Najteži je čovjekov izazov borba sa samim
sobom. Ishod te borbe je borba bez pobjednika.

Moderni čovjek slijedi razum. Običan čovjek
slijedi sebe.

Povijest nevolja počinje s čovjekom, a završava
s lažnom slobodom bez odgovornosti.

I najnesretniji ljudi redovito promaše sreću.

Listine istine

Majka je jedina osoba koja te pročita prije naslova.

Istina nije uvijek jedna. Ljudi bi težili za njom i možda bi je našli nekad. Zato ona ima tisuću lica i krije se u tisuću priča.

Kritika ima posebnost jer sagledava stvari iz vlastitog kuta. Kritički se zauzeti znači iznova otkrivati pravu istinu stvari oko sebe.

U svijetu poroka čovjek je psihološki manipulator.

U dobru i zlu zajedno mogu samo obostrani interesi.

Između stvarnosti i mašte tanka je granica, ali jako dubok ponor.

Zlo izgara u čovjeku, a hladi se na njegovim idejama.

Filozofija mora biti djelovanje – u suprotnom je osuđena na propast.

Uspjeh i slava ne dolaze odjednom. Ako slava dođe iznenada, onda nije slava nego prodaja.

Djelovanje k cilju je pravilo, postizanje cilja već je prestiž.

Čitava povijest je ispisana krvlju. Jedino je par stranica napisano tintom.

Između luđaka i genijalca tanka je granica, dijeli ih samo – pamet.

O opstanku za gubitnike redovito se ne pita.

Talent je danas jedina stvar koja se daje bez popusta i garancije.

Kada pojedinac bude jači od mase, očekujte kontrarevoluciju.

Sinonim za hrabrost je ludost bez pardona.

Povijest nas je učila životu, iskustvo bezobrazluku.

Nije istina da konac djelo krasi, zapravo je očigledna istina da uvijek početak dobro djelo krasi.

Od svih su ciljeva najgori oni pod parolom: *Bit će!* Obično zaglave u prolazu.

Budale imaju manjak mozga, a višak hrabrosti.

Život je malo razmaženo dijete. Kad mu sve
pružite odmah, biva raskalašen.

Tko sluša, taj dva puta ne pita.

Zavjet šutnje ne vrijedi jedino za budale.

Kad birate kraći put, prvo ga pregledajte dugim
i sporim koracima.

Početak je kraj ispisan jezikom zaborava od
samoće.

Najlakše je predati bitku bez ispaljenog metka.

Bolje se roditi nečiji nego svačiji.

Mnogi zamjene karakter i osobnost, kao i
glupost i pamet.

Mnogo je danih, a malo pravednih!

Potrebno je drugima biti od pomoći, a sebe
trgnuti od bespomoćnosti.

Sve prolazi i završava. Samo je ljudska glupost
vječna.

Ovea novca nema

Novac ima rješenje za sve, problem je samo što nema dušu.

Novac i sreća dugoročno ne mogu biti skupa, kratkoročno – uvijek.

Oko novca se često skupljaju hijene, a najveće količine ipak uzimaju ptice strvinari.

Bogatstvo je poput vjetra. Ne znaš kada dolazi ni koliko će trajati.

Danas je posesivna čovjekova briga samo novac, trka i stalno traženje izgubljenog vremena.

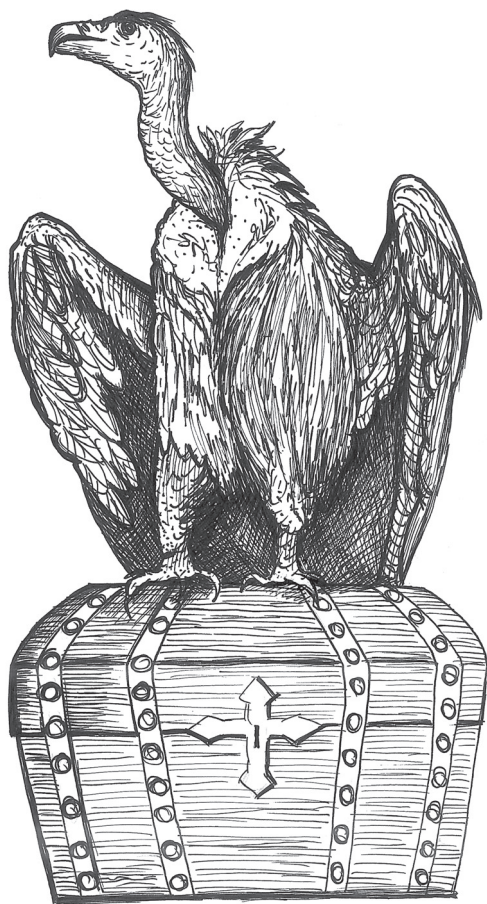
Siromah i bogataš imaju isti početak – obojica iziđu iz majčine utrobe.

Skromnost je cijena koju plaćaju najskuplji dužnici.

Bogatstvo mjeri dvije stvari: vaše vrijeme i uzaludno čekanje.

Za razliku od prljavog novca, onaj čisti sigurno ima bolji karakter.

Definicija skromnosti u modernom društvu: *Taj sigurno nema para!*

Čuvajte se čovjeka koji priča samo o novcu, taj je naročito siromašan.

Svi putovi vode u mito. Jedino je važno koji ćete žmigavac koristiti.

Novac je nužno zlo i nedužno dobro.

Minusi su padali zimi po bankomatima.

Sve što vrijedi nema cijenu.

Sitnica pažnje – najkrupnija stvar koja vrijedi.

Novac je iluzija kojom se plaća dugoročno zaduživanje.

Istina je gorka žila s bogatim raslinjem.

Čist račun, duga nezahvalnost.

Stil života mijenja ljudski karakter. Suvremeni svijet zato ne poznaje granice i vrijednosti.

Put do uspjeha popločan je samo strpljenjem.

Ljubavni(e)ni)zmi

I jedno i drugo je mana. Voljeti previše ili
žudjeti premalo.

Oprost je jedini pojam o kojem je napisano
bezbroj romana, a nije ispisana nijedna ljudska
priča.

Neprijatelja razoružavaš lijepim osmijehom, a
uništavaš nenadanim oprostom.

Rastanci su najgori u proljeće – sazrijevaju.

Žena je poput puške bez paljbe. Njezini
nevidljivi hici ubijaju iznutra.

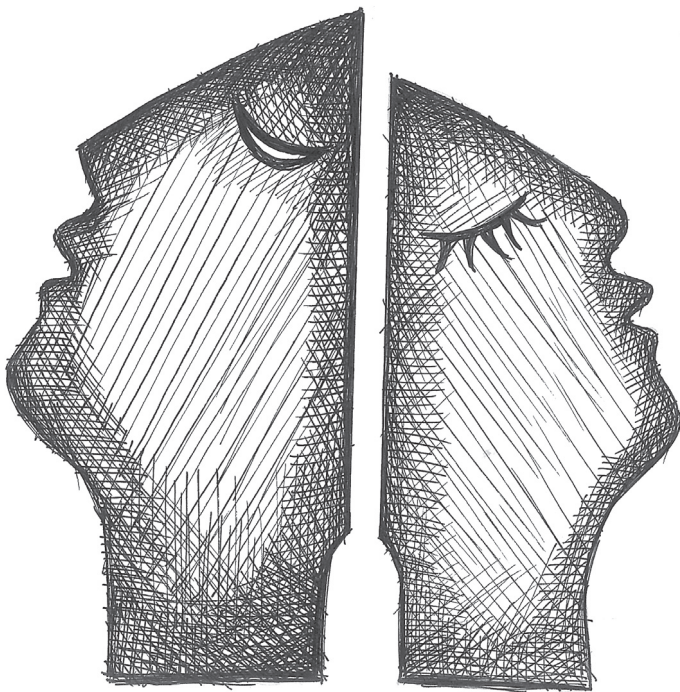
Iskustvo imate ili nemate. U ljubavi to nije
slučaj.

Ženina je osveta slična kirurškom nožu. Tanko i
precizno reže, a jako lako prianja.

Savršena žena ne postoji; postoji samo njezin
odraz u ogledalu.

Lako se ruše jedino kula od karata i žena bez osobnosti.

Nema bolesti koju ne liječi život i ne postoji život koji ne promijeni barem jedna bolest.

Zaljubljenost nema oči i konačni obzor ili vidik,
ludost je danog trenutka i zanos bezumnika.

Samo na jednoj zapovijedi ljubav umije govoriti
puno jezika: *Ne odustajte!*

Ljubomora je bolest bez protuotrova. Jedini joj
je lijek normalna doza življenja.

Voljeti ženu je igra bez granica. Tko u tome
sudjeluje, zasigurno ima golemu maštu.

U ljubavi i ratu iste su metode, samo su različiti
pobjednici.

Mržnja je gorak lijek, a najviše djeluje
kontraproduktivno.

Žena ima dva lica; jedan kad govori, a drugi
kad zatreba.

Vlast će od muškarca napraviti vuka, a od žene
dobru ljubavnicu.

Nema pravila u ljubavi. Ljubav je izuzetak bez
pravila.

Danas je empatija moralna osobina koja je
najmanje poželjna. Takvo je razmišljanje odraz
propalog svijeta.

U ljubavi su i sitne laži dovoljne da uzrokuju poplavu sumnji.

Sa srećom je isto kao sa ženom. Kad je imaš, ne cijeniš je dovoljno; kad je nemaš, nastojiš joj povlađivati.

Gore od alkohola je laka žena. Gore od lake žene je samo promašena prilika.

Ljubomora je najteži bračni suputnik.

Duhovitost je jedina vrlina koju idealna žena priželjkuje kod svakoga muškarca, a da je ni sama nema.

Zbog stroge socijalne distance od dva metra najviše ispaštaju naše ljubavnice.

Vjera u svetu sumnju

Vjera je kredit s dugom ratom otplaćivanja.

Slobodan je čovjek svjestan svoje ograničenosti.
Čovjek rob misli da i Nebo nije njegova granica.

Molitva je strepnja puna duhovnosti.

Spoznaja Boga stoji na dva čvrsta temelja.
Jedan je temelj bezuvjetna vjera, a drugi je
neshvatljiva patnja.

Vjera čovjeku daje krila i kada on sam misli da
koračajući pada.

Život je pustinja s jednom oazom usred ničega.
Ta oaza je sam Bog.

Život je vješto ispisan roman u kojem slova i
rečenice piše čovjek, a Stvoritelj dodaje točke,
upitnike i uskličnike.

Čovjek je staza, Bog je putokaz.

Smrt ne bira ni jadnika ni moćnika, jedino
odgađa dolazak budalama.

Ljudski život nije kratak ni dug. On je dubok i
neizmjeran.

Smrtno bolne ure

Ono što definira ljudsku prolaznost ne prolazi *uvijek* ili *nekad*. Ono prolazi tiho i bez imalo riječi.

Jedino smrt posjeduje šutnju i zatvara oči pred realnošću.

Ljudska prolaznost slična je morskom valu. Toliko mu je jak polet, koliko je neupitan njegov kraj.

Jedino bolest ne pita za dijagnozu.

Život je teško breme koje nosi čovjek, a često razbacuje sudbina.

Čovjeka mogu ukrotiti samo dvije stavke. Prva je žena. Druga je smrt.

Neke predrasude ni sudbina ne može razriješiti. Takve su stvari dvije: sloboda i smrt.

Život je poput ljudske greške čiji se trag olovke briše samo jednom. U suprotnom ostaju tragovi, odnosno ožiljci.

Kada shvatite koliko je život kratak, produljite ga barem jednu sekundu.

Pobjede i porazi dio su igre života. Ni na jedno ni na drugo čovjek se ne treba navikavati.

Život je načelno pakiranje proizvoda koji nema tržišnu cijenu i vrijednost dok se ne raspakira ili otvori.

Cijeli je život utrka bez jasno definirane staze. Trkači smo mi sami, staza je sudbina.

Čekanje je najzahtjevnija etapa maratona u životnoj utrci.

Život je pijanac koji se svakim novim danom odvikava od mamurluka.

Život ti pruža onoliko prilika koliko ti sam možeš propustiti.

Cjelokupni vidljivi svijet beskonačna je brojka čovjekovih mogućnosti preživljavanja.

Bilješka o piscu

Ivan Vrljić rođen je 21. travnja 1989. godine u Mostaru. Osnovnu školu završio je u Cimu, a gimnaziju u Mostaru. Diplomirao je na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Mostaru na odsjecima za povijest umjetnosti i filozofiju. Nagrađivani je književnik i novinar. Poezijom se počeo baviti rano, od jedanaeste godine života. Radovi su mu objavljeni u renomiranim književnim časopisima poput *Osvita* i *Motrišta*, zbornicima radova *Udruženja za kulturu Novog Sarajeva*, mnogobrojnim almanasima i zbornicima poput *Kulture snova* iz Zagreba. Gostovao je i bio recenzent mnogobrojnim autorima s područja umjetnosti, književnosti i znanosti. Aktivan je sudionik na mnogobrojnim likovnim izložbama i jedan od aktivnijih suradnika Društva hrvatskih likovnih umjetnika Federacije BiH. Pisao je mnogobrojne predgovore za likovne izložbe od kojih su posebno važni 25. i 26. Jesenji likovni salon u organizaciji DHLU-a Federacije BiH i predgovor Likovnoj koloniji Borovica u Varešu. Suosnivač je Društva povjesničara umjetnosti u Mostaru. Djeluje u Društvu hrvatskih književnika Herceg-Bosne. Piše pretežito ljubavnu poeziju i ovladava zahtjevnim pjesničkim oblicima poput soneta, a okušao se i u aforizmima. Jedan je od ponajboljih mladih aforističara regije po izboru mladih

aforističara regije Udruženja KR Balkan. Radio je novinarske poslove pišući kolumne za Večernji list i za mnogobrojne mostarske portale, a nanovo je angažiran kao novinar za zagrebački portal kerigma-pia.hr. Bio je jedno vrijeme urednik radioemisije *Svetac dana* i vrsni je poznavatelj kršćanske hagiografije. U lipnju 2018. godine u Hrvatskom domu hercega Stjepana Kosače u Mostaru na Skupštini Hrvatskog kulturnog društva Napredak – Glavna podružnica Mostar izabran je za tajnika toga društva. U travnju 2019. izabran je za novinara godine po izboru nakladničke kuće kerigma-pia.hr u Zagrebu. Sudjelovao je na mnogim manifestacijama diljem regije: Novosarajevski književni susreti u Sarajevu, Šantićeve večeri poezije u Mostaru, susret Poetsko čoše u organizaciji Stihovnice u Banjoj Luci, performans Grah za Iliju Ladina u Vitezu, Neretvanske vedrine u Počitelju, Humski dani poezije u Mostaru, Šopovi dani poezije u Jajcu, Sarajevska jutra poezije u Sarajevu i Tuzli, obilježavanje Svjetskog dana poezije na mostu Festina lente u Sarajevu u organizaciji Planeta poezija. Napisao je mnoge recenzije za knjige koje su prevedene na njemački jezik. Doktorand je Interdisciplinarnog doktorskog studija Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Mostaru. Njegove su pjesme prevedene na slovenski i engleski jezik. Radi i djeluje kao profesor u Gimnaziji fra Grge Martića u Mostaru.

